

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА - ВЕЛИКО ТЪРНОВО

№ 1729/2017 г.

28.09.2017.....

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
Вх.№ 1518

Дата: 28.10.2017 г.
гр. Свищов

ЧРЕЗ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ
СВИЩОВ

ДО
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ПРОТЕСТ

от Донка Мачева – зам.окръжен прокурор в
Окръжна прокуратура Велико Търново

срещу Наредба за определянето и
администрирането на местните такси и цени на
услуги на територията на община Свищов

УВАЖАЕМИ АДМИНИСТРАТИВНИ СЪДИИ,

Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Свищов е приета с Решение №797/28.02.2003г. на Общински съвет Свищов, а впоследствие е изменяна и допълвана.

Чл. 39 от наредбата предвижда при продажби, ликвидиране на съсобственост, отстъпване право на строеж или замяна на общински недвижим имот да се заплаща такса в размер на 2% върху стойността на имота, а в чл. 40 от наредбата – за издаване на документ за учредяване право на ползване, да се заплаща такса в размер на 1,5% върху стойността на имота, върху който се учредява правото на ползване.

Считам посочените разпоредби за незаконосъобразни, поради което подавам настоящия протест. Основанията затова са следните:

Съгласно чл. 76, ал. 3 от АПК, общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат, съобразно нормативните актове от по-висока степен, обществени отношения с местно значение. Разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от АПК предвижда, че нормативните административни актове се издават по прилагане

на закон или подзаконов нормативен акт от по-висока степен. Идентично е съдържанието и на чл. 7, ал. 2 и чл. 8 от ЗНА. Нормативният акт, уреждащ първично или въз основа на Конституцията обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения, е законът. Когато в него е предвидено, уреждането на другите отношения по тази материя може да се извърши с подзаконов акт. Наредбата като такъв акт се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен и тя не може да му противоречи, нито да регламентира уредени вече обществени отношения.

В конкретния случай Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Свищов е издадена на основание чл. 9 от ЗМДТ и нейните разпоредби следва да съответстват на закона, като детайлизират заложените в него общи положения, съобразно местните условия и предоставената на общинския съвет компетентност.

В контекста на изложеното, противоречието на ЗМДТ и оспорваната разпоредба е очевидно.

Несъмнено, основание за приемане на същата е чл. 111 от ЗМДТ, съгласно който по производства за настаняване под наем, продажби, замени или учредяване на веществни права върху общински имоти се заплаща такса. Същата обаче по силата на чл. 7, ал. 1 от закона следва да се определи въз основа на необходимите материално-технически и административни разходи по предоставяне на услугата. В конкретния случай таксата би била сбор от разходите, осъществени във връзка с извършени от общината действия по сключване на конкретна сделка. Доколкото се касае за една и съща процедура и еднакви изискващи се документи за всички сделки от даден вид, логично е разходите по тях да са в еднакъв размер, а не да са в зависимост от данъчната основа на имота. Противното би означавало, че при сключването на идентични сделки с имоти се извършват диференцирани действия и то в зависимост именно от данъчната основа. По изложените съображения намирам, че обвързването на предоставяната услуга - подготовка и сключване на сделки с общински имоти, в зависимост от тяхната стойност е в нарушение на основните принципи за определяне размера на таксите, визирани в чл. 8, ал. 1 от ЗМДТ.

Отделно от изложеното при приемането на наредбата са допуснати процесуални нарушения, изразяващи се в липса на същински и пълни мотиви за приемане на оспорената разпоредба, включително финансова обосновка. На първо място липсва каквато и да е информация за конкретните елементи, които се включват в услугата /общо посочена в наредбата като обслужване на сделка/, за да се определи за какво точно се дължи тя, а от там и необходимите разходи по предоставянето ѝ, въз основа на които да бъде определена и дължимата такса. Още по-малко е видно по какъв начин е фиксиран конкретният процент от данъчната основа, който би следвало да доведе до възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата. Липсват мотиви и

по какви съображения този процент е един и същ за различните сделки с общински имоти, визирани в оспорения текст при положение, че очевидно се касае за различни процедури. Ето защо определената такса се явява напълно произволна.

По изложените съображения и на основание чл. 185, чл. 186, ал. 2 и чл. 191, ал. 2 от АПК,

ПРЕДЛАГАМ

Да прогласите за нищожни или, ако приемете, че посочените пороци водят до незаконосъобразност - да отмените разпоредбите на чл. 39 и чл. 40 от Наредба за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на Община Свищов, приета с Решение № 797/28.02.2003г.

В случай на уважаване на протеста, моля да присъдите за прокуратурата и направените по делото разноски.

ПРИЛОЖЕНИЕ:

Документ за платена такса за обявление в ДВ.

ЕАкземпляр от протesta за Общински съвет Свищов.

ДМ/ВЦ